

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۲/۱۶

علم گل سحر

«هېندارې او چپني»

د اند يو بل ادبي گام

خوشال خانه! دوی بانه ورته هوار کړي
د مغلو چي په لار اسونه راشي

د اجمل اند د شعر دغه بیت زما د بحث وړ شعری ټولگه کې نه شته . ما کوم بل ځای لوستی یا اورېدلی و . دومره مې په زړه خوږ لگېدلی و چې به خپل تېلفون کې مې ولېکه او راسره مې وساته او نورو شاعرانو او خپلو دوستانو ته مې هم د تېلفوني پیغام له لارې واستاوه او څو میاشتي زموږ تر منځ یو بل ته لېږل کېده . دلته مې ځکه اول دا بیت یاد کړ چې یو خو مې خپلو خبرو ته ترې پل وتاړه ، او بل مقصد مې دا و چې په دې توگه د اند د شاعرۍ یوې مهمې ځانگړتیا ته اشاره وکړم .

بناغلي اند ډېر ځله په خپلو شعرونو کې هغه چا ته چې ورسره جوړ نه دی ضمیر استعمالوي چې زه یې دده د شعر یوه بڼه بریا بولم .

دوی ته دا عار بنکاري چې کینی مخامخ یو بل ته
دوی ته اوس سخته ده چې ووينځي له وینې توري

دي خو بیشکه ددې بنار د فرښتو قاتلان
خو چې دې خلکو چپرې پټې کړې رنگینې توري

يو وخت به وی چې رود به وچ شی غر به شور نه لري
دوی که شینکی څپری وهي او اشیانې وړانوي

که پورتنۍ بېلگه کې یې د دوی پرځای سخت زړي ، جاببران یا ظالمان لیکلي وای دا اوسنی خوند مو نه شو ترې اخیستلی . مور او تاسو چې خدای مه کړه له چانه کرکه ولرو نو مې نه اخلو ، نه وایو چې فلانی یا فلانیان راغلي وو ، بلکې وایو دوی راغلي ول ، دی دې ولید؟ ده څه ویل؟ ... او نور مور ځکه له دا ډول اراثيې خوند اخلو چې شاعر زموږ په زړه خبره کوي ، هماغسې چې مور یې په ورځني ژوند کې وایو ده هم د ښکلو الفاظو په ملتیا په شعر کې ویلی . د درویش درانی په شعرونو کې داسې بېلگې زیاتې دي. او د نوموړی د شعر په بری کې د نورو علتونو تر څنګ دا ډول اراثيې هم رول لوبولی دی چې اند هم په دې ډول بېلگو کې بریالی برېښي . یو بله بېلگه یې :

مور مینه هم کوو او ډېر ښکلي سینو کې ساتو
خو که ریښتیا ووايم دې خلکو کې یار نه لرو

کلونه وشول چې مور واړه په یو کلي کې یو
کلونه وشول چې په یو بل اتبار نه لرو

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

د بناغلي اند د شعر يوه بله ځانگړنه بنايي په شعر کې د يوې پېښې د کېدو د مشخص وخت يادونه وېولو :

بيگا يې ټوله شپه روښانه څراغونه وژل
بيگا روان د ښار کوڅو کې څو بدرنگ سړی وو

يا دا بيت چې :

خداى خبر بيا يې دې په کومې بهانې وژلي
بيگاله څېرمې دې چا ټولې ميخاني وژلي

د دا ډول طرز بریا په دې کې بللی شو چې دا ډول بيان د پېښې په رښتياڼه کې مرسته کوي ، ته به وايي چې شاعر په خپلو سترگو لېدلي چې تېره شپه د ښار په کوڅو کې يوې بدرنگې ډلې د ښار څراغونه وژل او ده دا پېښه په خپلو سترگو لېدلي ده ، لکه :

دا سړی چې په دار زانگي په ژوند تنگ وو
د دېوانو له پاچا سره يې جنگ و

په لېمو کې بې ډېوې ، خوله کې ټپي وي
را بيل شوی د رڼو ستورو له څنگ و

يا دا چې :

چې دا کوچی څنگه سپېرې شونډې راکوزه سوله
سپين غر خو داسې بې ممانو بې گورگورو نه و

هغه ترې توره د دښمن په ټټر ونېوله
خو خوند يې خوا کې د خورو ورو ملگرو نه و

دې طرز ته په ادبياتو کې د وقوع طرز وايي ، يوه پېښه داسې په کې بيانېږي چې لو ستونکې يې په رښتینولۍ کې شک نه کوي ، د يو چا مشخصه يادونه په کې کېږي .
اجمل اند يو مينه ناک او صميمی انسان دی ، طبيعي ده چې همدا صميميت يې په شعرونو کې هم مور ته را لېږدولی دی .

ددوی ليمو کې هم د ژوند مينې څپې وهلي
هوسۍ خو ښکار نه وه پوازي د زمري لپاره

يا :

خداى خو دې نه اخلي زموږ ځني دا ځيني خلک
زموږ په منځ کې يو څو تنه دي د مينې خلک

که گل پسي يې اقتدا د عشق په نوم وکړله
په دې کوڅو کې به بيا نه تويوي وينې خلک

يا دا بله بيلگه :

بلا عمر مي ټېر شو خو چې اړخ مي ساره واخلي
مني چې د مور غېزه د پلار څنگ راته راياد شي

او يا:

که لاس مي پورته کړ نو خامخا جانان به غواړم
څه بي ايمانانه دومره نه يم چې ايمان به غواړم

اجمل اند په هنداري او چيني نومي ټولگه كي له تكلفه لري دي ، بنكلو او نويو تصويري تركيبونو يي شعر ته لا بنكلا وربښلي ده ، وگورئ :

گرېوان مي چې پرې لوند شي نو شي سترې تنده ماته
خوښېږي مي اوبه لکه د هقان په دواړو لپو

يا :

هغه ترې توره د دښمن په ټټر ونېوله
خو خوند يي خوا كي د خورو ورو ملگرو نه وو
انده ! راغه سږ كال غاټول گلان و نه ټوكول
د رود په غاړه شور د زرکو او تنزرو نه وو

په (هېنداري او چيني) د اجمل اند زياتي غزلي او چارباره نظمونه خپاره شوي دي . ازاد شعرونه په دې ټولگه كي د گوتو په شمار دي ، خو دا په دې مانا نه ده چې گوندي اند په ازاد شعر كي لاس نه لري . كه څه هم په دې ټولگه كي يي ازاد شعرونه لږ دي خو كاميابي نموني دي .

زما زړه كه چېرې ستا سينه كي ځای شي
نو ولا چې له خپل ځان په غېږه تاو كړي
چېرې پټ به
يو خاموش ځنگل ته لار شي
دومره لري چې
هيڅ غږ نه در رسېږي
د رني چيني تر څنگ به داسي كيني
چې خپل ځان در ته اوبو كي مخامخ شي
نو دا هر څه به دي داسي يو دم هېر شي
چې قيامت پورې به خپل تصوير ته ژاړي

يا دا بل ازاد شعر :

اي ! د بنكلا د غره د كلي نجلۍ
دا تصور دي رانه واخله زياتي
غواړمه هېره دي كرم
داسي دي هېره كرم چې ټول عمر دي ياد پاتي شي
زه په شاعر زرگي نور دومره پيټي نه شم وړلاي
(تر پايه)

خو زه په دې ټولگه كي د هغو شعرونو سره موافق نه يم چې د كوكنارو او د بنگو په ستاينه كي ويل شوي دي . له بده مرغه په دې ټولگه كي لږ هم نه دي . زه يي څو بيلگي دلته را اخلم :

چې ولي په دې ښار كي د رود شرننگ راته را ياد شي
چې تل لمر په لويديو شي لکه بنگ راته را ياد شي
يو شين دود د چيلم د رباب شرننگ راته را ياد شي
چې كله ها زيارت هغه ملنگ را ته را ياد شي

د پاڼو شميره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليكني دليكنيزي بني پاروالي د ليكوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكي په څير و لولئ

او يا دا چي :

بندار او مازيگر خو به جانانه سره پالو
زيارت به سره ساتو او چيلم به سره ساتو

اشنا د زرونو زور كي مو د وخت جبر اوبه كړ
دېره ، منگي ، سېتار ، د چرسو دم به سره ساتو

يا :

خار يي له خوماره په كندول بنگو يي مات كړمه
گراني ! كنه ستري ژوند خو ټول ارمان ارمان دي .

خو ورځي مخكي چا كېسه راته كولخ چي د خوبسي په يو محفل كي يوي سندر غاري سندرې ويلي كله يي چي (ادم خانه چرسې كت مي اوباسه دالان ته ...) سندرې پيل كړه نو شاته ناستو نشه يي خوانانو چي هر يوه يي په هغه وخت كي خان تر ادم خان كم نه باله د چرسو سيگرتي بل كړل . سندر غاري هم د محفل د لا گرمولو لپاره بله سندرې پيل كړه (...خوماريان راغلي دينه ميرزا خانه خانه چيلم راواخله ...) له دي سره د خوماريانو د چرسو دودونو د محفل فضا ونېوله او نور د خوبسي له دي مجلسه ووتل . دا كېسه مي ځكه وكړه ، زه وايم كه مور په شعرونو كي بي له كومي خاصي اړتيا د بنگو او كوكنارو ستاينه وكړو په لوي لاس به مو د يو ستر ټولنيز فساد په خپرېدو كي برخه اخيستي وي . خو اند د كوكنارو او نشه يي موادو په غندنه كي هم شعرونه ويلي چي په دي ټولگه كي يي بېلگي شته .

بنايست د دنكو نجونو د چېلم په لوگي پلوري
د كلي په خانانو كي ناخوانه پاتي شوي .

په هېنداري او چيني كي داسي تكراري بيتونه هم چاپ شوي چي يوازي يو دوه الفاظ يي بدل شوي دي يعني شاعر له خپل خانه نقل كړي . لكه په ۴۰ او ۷۳ مخونو كي :

هسي نه بيا له ژنيو تش راولي ټول اسونه
دا پاچا و پوښتي په كوم خوا يي لښكري لاري

چي به ۷۳ مخ كي بل بيت په لږ توپير داسي راغلي :

هسي نه بيا له ژنيو تش راولي ټول اسونه
د كلي خان توره ايستلي وارخطا روان دي

نور د اند شعرونه ، ساده ، خواره او صميمي دي او په لوستونكي باندې په لومړي ځل لوستلو سره اغېزه كوي . د نورو شعري ټولگو په شان يي دا شعرونه هم بيل رنگ او خوند لري . دده د ادعا خلاف چي وايي (د ذهن او خياله مي ټول سندرېز توري كوچېدلي) په ورستيو كي يي هم ښكلي شعرونه ويلي دي . چي مور تزي درشاد كره كتنې او افغان ادبي بهير په اونيزو غونډو كي اورېدلي دي . اجمل اند ته د ورستيو دوو ټولگو د چاپ مباركي وايم او د لا بري دعا ورته كوم .